

Sodnik Frank Lausche govori!

Ko bomo Slovenci priredili "Slovenski Rooseveltov večer" v torek 30. januarja v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., bo v poljudnih besedah razložil namen in pomen te in enakih prireditev sodnik Frank J. Lausche, sin našega naroda, ki se zelo zanima za to prireditev in ki iskreno želi, da bi bila dvorana polna ta večer. Program se bo pričel točno ob osmih, ki bo trajal nekako eno uro, potem se pa prične ples. To je urejeno tako zato, da bodo starejši lahko poslušali zanimiv program in potem bo dobila pa besedo mladina. Tako bo vsem ustrezno.

Premogarska unija je proti Garnerju in proti McNuttu

Columbus, O., 23. jan. — Danes se je pričela konvencija premogarske unije, United Mine Workers of America (CIO), kare predsednik je John L. Lewis. Več kot 2,000 delegatov je avtorit. Predsednik Lewis, kareremu je delegacija priredila vajo, ki je trajala šest minut, ožigosal oboja demokratska predsedniška kandidata, Garnerja in McNutta. Garnerja je značil kot reakcionarca, McNutta je pa obrnil, ker je kot governer Indiana poklical vojaštvo proti delavstvu. Unijski uradniki so tudi kritizirali Roosevelta in njegove trgovske pogodbe, ki bile v veliko škodo premogarske industrije.

Pričakuje se, da se bo premogarska unija izrekla za Burt Heelerja iz Montane za predsedniškega kandidata. Wheeler bil povabljen na konvencijo in govoril v petek. To je edini ožni predsedniški kandidat, ki bil povabljen na premogarsko konvencijo kot governik. Zato govoril, da bo John Lewis vril svojo podporo Wheelerju. Za Heelerja se je izjavil že prej David Robertson, predsednik reze železniških strojnikov in rjačev.

Serif brani nakup živil
Martin L. O'Donnell, serif kraja Cuyahoga, zagovarja svoj stem nakupovanja živil za krajno ječo. Okrajni komisar so ga napadli, da plačuje preč za živila, serif pa dokazuje, da gleda predvsem na to, da danjetnikom posteno in zdravo. Serif je dokazal, da stane ana za vsakega jetnika 27 cenin v pol na dan, ali 9 centov ko koso, kar je vendar doal malo. Serif je rekel, da ne ore zapopasti, kako bi mogel o ceneje hraniti jetnike.

BRAT IN SESTRA STA MOŽ IN ŽENA

Indianapolis, Ind. jan. 23. — Sirotoleta fant in dekle sta po vseh tednih zakonskega življenja pronašla, da sta faktično rat in sestra ter bosta sodnijsko čena za vedno, čeprav pričakueta — otroka. Tako jima je poedal danes sodnik Bradshaw. o sta 20 letni Leroy Williamson njegova 18 letna žena-sestra Virginia. Zavozljano tragedijo razvzrojala njuna teta Mrs. arker iz Urbana, Ill., ki je izovevala, da je njena sestra Helen Williamson leta 1919 porodila sina v Indianapolisu izven zapna. Otrok je živel pri nji do 1924, ko je umrla. Fant je i potem oddan v sirotišnico. Ta nt je Leroy, brat in mož Virginia.

Leta 1921 je Helen Williamon zopet rodila otroka, tudi izven zakona, to pot hčerko, ki je la izročena mladinski sodnji. ekle sta vzela za svojo Mr. in

10,000 WPA DEL NA RAZPOLAGO

V Clevelandu je na razpolago 10,000 WPA del. Več kot toliko je oseb, ki so certificirane za ta dela. Polovico od teh jih je na relifu. Federalna vlada ima denar, da bi preskrbela toliko del. Tudi je federalna vlada odobrila razne projekte, da bi dobilo najmanj 10,000 oseb delo. Toda lokalne oblasti nimajo denarja, da bi prispevale 25 odstotkov za stroške teh projektov, kot zahteva postava.

Na ta način izgubi Cleveland najmanj \$500,000 na mesec na zaslužku od WPA. Danes je na WPA plačilni listi 34,000 oseb. Kvota za Cleveland je pa 37,000, ki že dva meseca ni izpolnjena. Pa to ni še najvišje število za Cleveland, ki bi lahko dobili delo, če bi lokalne oblasti prispevale svoj del, kakor poroča Frank Miskell, WPA manager za ta distrikt.

En projekt, kjer bi do 5,000 delavcev dobilo delo, je cesta pri Willow vasi. Državni cesti oddelek ima denar za ta projekt, pa je cesta še vedno samo v načrtih.

Drugi velik projekt je nova cesta skozi Bratenahl. Denar za nakup zemlje ob železnici je na razpolago. Če bi se gotovi krogi pobrigali, bi šli ljudje takoj lahko delat. Če bi delale državne, okrajne in mestne oblasti roka v roki in o pravem času preskrbele denar za razne projekte, bi ne čakalo 10,000 ljudi za delo pri WPA, ki bi ga lahko dobili, če bi imeli dobro državno, okrajno in mestno vlado, ki bi malo računale naprej.

Kongres se upira novim davkom

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt bo najbrže doživel v kongresu poraz s svojim predlogom za \$460,000,000 novih davkov za obrambo dežele. Enako bo najbrže propadel tudi njegov predlog za finksko posojilo za nakup poljedeljskih potrebščin. Vplivni demokrati in republikanci v obeh zbornicah so se izjavili proti novim davkom. Finksko posojilo sicer še nima toliko nasprotnikov in bo vse odvisno, v kaki luči bo o tem poročal državni tajnik Hull.

Nov grob

Včeraj zjutraj je nagloma preminil rojak John Belec, star 63 let. Bil je vdovec in je stanoval pri Frank Cernetu na 658 E. 160th St. Doma je bil v Spodnjih Perničah, odkoder je prišel v Ameriko pred 30 leti. Tukaj ne zapušta nobenih sorodnikov. Bil je član društva Mir št. 142 S. N. P. J. Pogreb se bo vršil v četrtek popoldne ob dveh iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. na Highland Park pokopališče. Naj počiva v miru.

Kdo bo senator?

George Bender, kongresnik in republikanski vodja v okraju Cuyahoga, ima že zunaj peticije za zveznega senatorja. Poroča se tudi, da je pisal po peticije v Columbus županov tajnik Hart za Mr. Burtona. Gotovo je, da oba ne bosta kandidirala za isti urad, to je za senatorja, zato se toliko bolj ugiblje, kdo "blufa".

Važna seja

Nocoj zvečer ob osmih je seja vseh odborov, ki so prevzeli delo za "Slovenski Rooseveltov večer." Seja je v gl. uradu SDZ. Pridite vsi in sicer točno!

Je lahko jezen

Detroit, Mich. — Norman Mittleman se je pritožil na policiji, da ste prisadla v njegov avto dva tužca, katerih eden mu je vzel vodilno kolo in vozil avto okoli. Medtem je pa drugi praznil Normanu žepa. Vzel mu je \$500 in uro. Potem sta ga vrgla iz avta. Kar Normanu pa najbolj jezi je to, da sta ga prej roparja še prisilila, da je preobul svoje čevlje tako, da je imel vsakega na napačni nogi, ali vsako nogo v napačnem čevlju. To sta storila zato, da ni mogel teči za njima.

Rusija je spustila nemško vojaštvo do romunske meje

Bucharest. — Nemško vojaštvo je doseglo romunsko mejo skozi poljsko ozemlje, ki ga ima okupiranega Rusija. Kakor se poroča iz Moskve in Berlina, ima to vojaštvo nalogo, da straži železniško progo od Romunije preko bivše Poljske do nemške meje. Nadaljni sporazum med Rusijo in Nemčijo je tudi ta, da bodo nemški inženirji nadzorovali oljna polja, ki se nahajajo na ruskem ozemlju v bližini romunske meje. Zagotavlja pa se tako iz Moskve kot iz Berlina, da to zbiranje nemškega vojaštva na romunski meji ne bo v ničemer ogrozilo Romunske. Evropski diplomati pa mislijo, da bo to nemško vojaštvo služilo kot šiba proti Romunski.

Poroča se, da je Rusija pristala na zahtevo Nemčije, da pošlje sem svoje vojaštvo, ker se je Nemčija pritožila, da se nemške pošiljke po tej progi zavlačujejo in celo izgubljajo in da je bilo železniško osobje osorno in rebelno.

POLJSKA DRŽAVNA LAST ZAPLENJENA

Berlin. — Nemški feldmaršal Goering je kot državni administrator zaplenil vso državno lastnino bivše poljske države v krajih, ki jih danes poseduje Nemčija. Zaplenba se je izvršila na podlagi, da jo bo nemška vlada "varovala."

Dr. sv. Ane št. 4 SDZ

Društvo si je izvolilo za letos sledeči odbor: Predsednica Julija Brezovar, podpredsednica Jennie Stanonik, tajnica Mary Bradač, zapisničarka Frances Novak, rediteljica Mary Pristov, nadzornice: Ana Erbežnik, Rose L. Erste, Jennie Oberstar, zdravniki: dr. J. M. Seliškar, dr. F. J. Kern, dr. M. Oman, dr. L. P. Kerne, dr. A. Skur, dr. A. Perko, dr. C. Opaškar; zastopnice za faro sv. Vida: Paulina Zigman in Mary Salomon, zastopnica za konferenco SND in za Klub društev Ana Erbežnik, za prosvetni klub SND Mary Tekavec.

Smrtna kosa

V ponedeljek je umrl Edvard F. Russ, stanujoč na 3810 Cecilia Ave., star 39 let, rojen v Clevelandu. Tukaj zapušta sooproga Katarino in tri sinove: Edvarda F. Jr., Thomasa in Jamesa, sestro Mary. Pogreb se bo vršil v petek ob 9:30 zjutraj iz hiše žalosti v cerkev Our Lady of Good Counsel. Ranjki je bil poznan slovenskim mesarjem, ker je prodajal meso na debelo. Naj počiva v miru.

Bežite, bežite, Nemci gredo!**Mestna zbornica se bo uprla novim davkom**

Župan Burton bo moral najbrže precej spremeniti številke v mestnem proračunu za leto 1940, ali pa mestna zbornica ne bo sprejela proračuna oziroma ne bo predložila davčne mere v taki višini, kot jo zahteva sedanji proračun.

Zbornica se bo zbrala danes popoldne k seji, da o tem debatira. Potrebna bo dvotretjinska večina, da se odobri proračun in razpiše izredne volitve za te davke. Ako zbornica tega ne bo sprejela do petka, se volitve ne bodo mogle vršiti 27. marca, kot namenjeno, ker mora preteči 60 dni po sprejetem predlogu do volitev.

Zbornica bo najbrže zahtevala, da pride v proračun tudi pol milijona dolarjev za vzdrževanje naprave za čiščenje odvodnih kanalov. Župan je pa še vedno mnenja, da bi morali odjemalci vode to plačati, kakor je bilo to prešlo leto.

Nemčija ne more dobiti železniške vozove

Paris. — Nemčija si je hotela izposoditi v Belgiji 10,000 železniških voz, ali pa bi jih rada kupila. To je preprečila Francija, ki je zagrozila Belgiji, da bo ustavila ves dovoz železne rude, če da Nemčiji železniške vozove. Te vozove nujno potrebuje Nemčija za olje in žito. Z enakimi zahtevami se je bila obrnila Nemčija tudi na Jugoslavijo in Romunsko, pa tudi tukaj ni dobila nič, ker tudi tam nimajo železniških voz na razpolago. To pomanjkanje železniških voz v Nemčiji se zlasti čuti sedaj, ko je zmrznila Donava, zato Nemčija ne more dobiti iz Balkana žita in olje drugače kot po železnici.

AMERISKA ATASEJA NA FINSKEM

Washington, D. C. — Ameriško armadno poveljstvo je poslalo v Helsink, Finska, dva častnika, ki bosta tam ko vojaška ataseja. Njiju naloga bo, da poročata o poteku finksko-ruske vojne in v koliko je uporabno moderno orožje v zraku in na zemlji.

Vile rojenice

Pri družini Mr. in Mrs. John Borso, 949 E. 67th St. so se oglašile vile rojenice in prinesle zalo herko. Mati in dete se dobro počutita. Mrs. Borso je hčerka družine Mr. in Mrs. Joe Laušin, 1052 E. 69th St., ki sta s tem postala že dvanaestkrat stari oče in stara mati. Naše čestitke!

Imate že vstopnico?

Ne pozabite, da vas čaka v nedeljo fina srnjakova večerja v Slovenskem domu na Holmes Ave. Fantje od Euclid Rifle kluba vas prijazno vabijo na svojo letno veselico. Družba bo, kot je bila še vsako leto, najboljša in zabave nič koliko. Zato pa, kupite si vstopnico pravočasno!

James Price oproščen

Bivši policijski narednik James Price, ki je bil obsojen v več radi jemanja podkupnine v prehojijskih časih, je bil pomilosten. Iz ječe bo izpuščen 1. maja 1941.

Rusi strašijo Fince, da bodo prišli Nemci in vse pobili. — Finci poročajo 2,500 ubitih in 7,000 ranjenih v dosedanjih bojih. — Ruske izgube se cenijo na 150,000 mož ubitih, ranjenih, ujetih ali zmrzlih.

Helsinki. — Rusi so začeli z novo taktiko, da preplašijo Fince. Po radiu so začeli groziti Fincem, da bodo prišli Nemci in vse Fince pobili. Na to je takoj odgovorila nemška vlada iz Berlina, da je Nemčija sicer še vedno prijazna Rusiji in njenim namestnikom, toda strogo samo kot opazovalka, kar bi naj pomenilo, da se Nemčija ne namerava vtikati v finksko-ruski spor.

Pri včerajšnjem napadu ruskih čet na Mannerheim linijo je padlo 900 Rusov in sicer izbranih ruskih vojakov. Finci so napad odbili na vsej črti. O živahnih bojih se poroča severno od jezera Ladoga v smeri proti Kitala, kjer so Rusi pustili na bojišču več kot 600 mož. Ruska armada vsekakor skuša z novo kampanjo potem, ko je dobila novo zalogo potrebščin iz zaledja. Tudi od fronte pri Tapalle se poroča, da se je izjalovil Rusom izpad, še predno so ga dobro začeli.

Na tej fronti pri (pri Tapalle) je bilo, ko so Rusi potom zvočnikov vpili na finske postojanke, naj se finski vojaki podajo. Grezili so, da bo mesto Viipuri padlo v teku 48 ur ter da bodo v kratkem prišli Nemci, ki bodo pomagali Rusom pobiti vse Fince.

Tudi včeraj so ruska letala metala bombe na finska mesta in vasi, toda ne v takem številu kot nekaj dni prej. Finsko poveljstvo sodi, da so Rusi izgubili po dva letala in šest avijatičarjev za vsakega Finca, ki je bil ubit od zračnih bomb v zadnjem tednu. Rusi so vrgli izven bojne linije 6,667 bomb iz letal. Vse te bombe so ubile samo 18 oseb in ranile 109.

Prvo poročilo o finskih izgubah ves čas vojne kaže 2,500 ubitih, 7,000 pa ranjenih. Ruske izgube se pa cenijo na 150,000 mož, v katerem številu so vključeni ubiti, ranjeni, zmrzli in zajeti.

200 mož utonilo z ladjo

London, 24. jan. — Anglija je danes uradno naznanila, da je bil torpediran ali je zadel na mino rusilec Exmouth in da je utonila vsa posadka, ki je štela okrog 200 mož in častnikov. To je 23. angleška bojna ladja, ki je bila potopljena v tej vojni. V štirih dneh je izgubila Anglija dve bojni ladji. Mornariško poveljstvo je naznanilo, da se najbrže nihče ni rešil z ladje. Tragedija se je pripetila v Severnem morju, kjer je bil potopljen v soboto angleški rušilec Grenville z izgubo 81. mož.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

Chicago. — John R. Palandech, znani izdajatelj in urednik dveh srbskih tednikov, lastnik Jugoslovanske pisarne in knjižarne in oddavalec radioprogramov, je bil v nedeljo zvečer okrašen od drznih žeparjev za \$800 na železniški postaji Illinois Central, ko je odhajal z vlakom v Florido. Palandech ni opazil tatvine, dokler ni pograbil listnice z denarjem, ko je bil vlak že v Kankakeju, Ill., odkoder je brzojavil svojemu zetu.

Chicago. — Pred nekaj dnevi je v okrajni bolnišnici umrl Josip Mačus, samski, star okrog 70 let in rojen v Števerjanu pri Gorici. Kolikor je znano, ni imel tu sorodnikov in ni spadal k nobenemu podpornemu društvu.

Pueblo, Colo. — Angela Grebenc je padla tako nesrečno, da si je zlomila nogo v dveh mestih. Nahaja se v bolnišnici.

Duluth, Minn. — Mary Butala, o katere smrti v Pinevillu smo poročali pred nekaj dnevi, je bila stara 67 let, njeno deklško ime je bilo Rožič in rojena je bila v Gornji Paki pri Črnomlju v Beli Krajini. V Ameriki je živela 44 let in zapušta tri sinove in pet hčera.

La Salle, Ill. — Pred nekaj dnevi je tu umrl rojak Jakob Tomazič, doma iz Police pri Višnji gori na Dolenjskem.

Veste, kaj je jutri?

Zelo važen dan, ko vas kliče članska dolžnost, da plačate assement pri svojem društvu. Skrbite, da boste dobrostoječ član pri društvu, da boste zavarovani za vsak slučaj.

PRIREDITEV SVETOVIDSKE MLADINE

Danes in jutri večer priredi šolska mladina šole sv. Vida jako zanimiv program v šolski dvorani. Podali bodo lepo petje, v slovenščini in angleščini in godbo. Nastopili bodo skupno 1 in 2 razred, 5, 6 in 7. V glasbenih točkah bodo nastopili učenci 8. razreda: Joseph Baskovic, Emil Vegal, Ray Skuly. V duetu bosta peli Lillian in Julie Poje, prva učenka 5. druga učenka 8. razreda. Če sestre učiteljice so mladino izborno pripravile, da vam bo ta naša mladina podala res nekaj lepega. Prav prijazno ste vabljeni starši, pa tudi drugi, da posetite to prireditev, da se boste prikupili našim mladim učenjakom, s tem pa tudi dali pri-znanje č. sestram učiteljicam, ki se toliko trudijo z našo mladino.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, na leto \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 20

Wed., Jan. 24, 1940

Če bi šle Zed. države v vojno

Mnogó se govori in piše, svari in nagovarja, da bi se zapletlo Zed. države v evropsko vojno. Nekateri so videli že v tem, da se je odpravilo embargo na orožje, prvi korak k vojni. Drugi vidijo v tem, če se da Finski denarno pomoč, gotovo znamenje, da se bo zapletla Amerika v evropsko vojno.

Recimo, da bi poslane Zed. države Evropi na pomoč svojo bojno mornarico. Ali bi bilo to v interesu Zed. držav in v interesu zaveznikov, če bi odplula ameriška bojna mornarica v Evropo oziroma v evropske vode in istočasno pustila v nemar razrvano situacijo na Daljnem Vzhodu? Ali smejo Zed. države prepustiti ves zapadni Pacifik na razpolago Japoncem? Torej, razen če niso Zed. države in zvezniki pripravljeni prepustiti Pacifik Japoncem in njihovu militarnizmu, potem je nesmiselno govoriti ali misliti, da bi šla ameriška bojna mornarica v Evropo.

Vprašanje je, če je ameriški narod zgradil najmočnejšo mornarico in izvečal najboljšo mornarje na svetu zato, da bi jih poslal proti minam, torpedom, bojnim letalom in obrežnim topovom v Severnem ali Baltičkem morju? Težko, da bi se dobil kak Amerikanec, ki bi v to privolil ali celo propagiral.

Pomoč z našim letalstvom! Zed. države že zdaj pošiljajo zaveznikom letala, motorje in material. Ako bi šli še dlje in dali zaveznikom tudi naše aviatčarje, bi nastali novi problemi. Naši letalci ne bi mogli rabiti angleška in francoska zrakoplovna pristanišča v Franciji, ampak bi si morali zgraditi svoja, ki bi odgovarjala našemu materialu in našemu sistemu vojaških operacij. Taka zrakoplovna pristanišča bi si morali zgraditi na angleškem in francoskem ozemlju na svoje stroške.

Tu bi nastale nove težkoče, ker treba bi bilo ta pristanišča zavarovati in sicer po zaveznikih četah, ali pa bi morali dobiti tje ameriško vojaštvo. Koncem konca bi bili prisiljeni, da bi poslali v Evropo našo armado, kakor smo to storili leta 1917, čeprav smo rekli, da tega ne bomo storili. Ne bi trajalo dolgo in naša mladina bi ginila ob nemških utrdbah na francoski meji.

Kako pa je z našo finančno pomočjo zaveznikom? Zankrat imajo zavezniki še dovolj denarne rezerve, da nakupujejo tukaj svoje potrebščine. Toda če bi vojna dolgo trajala, bo zaveznikom ta rezerva pošla. Tedaj bodo vprašali za kredit. Naša nevtralna postava prepoveduje vsak kredit vojskujočim državam, ki so zaostale z odplačili na dolg. Zed. države imajo bridko izkušnjo od zadnje svetovne vojne in ni verjetno, da bi dale denarne kredite evropskim vojskujočim državam, kakor se je to godilo leta 1917.

Ako se bodo Zed. države odločile, da bodo šle na pomoč zaveznikom, bodo šle z vso silo, mornarico, letalstvom in armado. Če se bodo pa odločile, da se ne marajo zaplesti v evropsko vojno, potem bodo gledale, da ne bodo storile nobenega koraka v tej smeri. In to, zadnje, je gotovo tudi želja ameriškega naroda.

Kam bo Nemčija udarila

Del nemške strategije je, da zavezniki ugibljejo, v katero smer jo bo Nemčija udarila. Zato je zbrala čete ob belgijsko-nizozemski meji, grozi skandinavskim deželam radi njih pomoči Finski in sedaj je poslala vojaštvo v Galicijo, da bi zbudila strah balkanskim državam.

Očividno je Nemčija opustila namen, da bi udarila na zapadni fronti, ker je prepričana, da ne bi mogla prodreti skozi Maginot linijo. Lahko bi sicer udarila z zračno silo v francosko ozemlje, toda s tem ne bi pridobila ničesar, razen če bi mogla pehota zasesti bombardirane kraje.

Težko je verjetno, da bi Nemčija udarila v Skandinavijo, ker ne bi s tem pridobila nič več kot dobi sedaj potom trgovanja. Nemčija dobi švedsko rudo in les po trgovskih potih, torej nima nobenega pomena peljati vojsko v to deželo.

Možno je, da namerava Nemčija udariti na Balkan, ker je začela pošiljati vojaštvo v Poljsko, katero ima zasedeno Rusija. Nemčija bi šla rada v Romunijo po olje in žito. Doda Rusija tega ni dovolila, ker bi se tudi sama ne branila tega. Toda Nemčija bo morda prepričala Rusijo, da njene težnje niso na Balkanu, ampak dalje proti Vzhodu, v Perziji, kjer so bogata oljna polja.

Vse to bo morda zbudilo balkanske države, da bodo končno uvidele nevarnost in si ustvarile močan blok ter postavijo skupno fronto proti nemški invaziji. Balkanska antanta, v kateri so Jugoslavija, Romunija, Turška in Grška, se snide v začetku februarja k posvetovanju v Belgradu. Na tem sestanku se bo skušalo pridobiti Ogrsko in Bolgarijo. Ako se bo balkanski antanti to posrečilo, potem bo Nemčija naletela tudi na močan odpor. Toda na vsak način sta potrebni v tem bloku Ogrska in Bolgarska. Če pa dobi Hitler Ogrsko z raznimi obljubami na svojo stran, in če bo Bolgarska poslušala Moskvo, potem tudi balkanska antanta ne bo imela pomena, ker je še vprašanje, kako daleč bi šla res Italija, ki je ukazala Hitlerju in Stalinu držati roke proč od Balkana.

BESEDA IZ NARODA**Srnjak v omaki**

Že več let je tradicija Euclid Rifle & Hunting Cluba, da priredi vsako leto v mesecu januarju svojim prijateljem in znancem srnjakovo večerjo. Stara navada na prireditvi je tudi ta, da je dvorana do zadnjega kotička zasedena po zabave željnih gostih. Naš klub se tudi odlikuje v dobri postrežbi, domači zabavi in medsebojni dobri volji.

Kakor vsako leto tako smo tudi letos poslali v sosedno državo naše jagre na lov, da so ustrelili dva dobro pitana srnjaka. V nedeljo pa se bomo pri pogrnjenih mizah v Slovenskem domu na Holmes Ave. pomenili kakšne kvalitete sta bila in kakšen okus imata.

Naš klub je najel za pripravljeno srnjakovo večerje najboljšo kuharico. Za točaje brihtne fante in za godbo splošno poznani Jankovičev orkester.

Naša seja je določila, da se bo pričelo servirati že ob 7. uri zvečer pa do časa dokler bo srnjakovina po kuhinjskih loncih skakala. Kdor bo prvi, ta bo imel priliko dobiti hitrejšo postrežbo.

Kdor še nima vstopnice naj si jo kolikor je mogoče hitro preskrbi. Imamo jih le določeno število. V kolikor so nam poročila znana gredo hitro izpod rok.

Vsakdo, kdorkoli je kdaj posetil našo srnjakovo večerjo, je prišel tudi prihodnje leto in to radi dobre postrežbe in obilne zabave. Pri naši prireditvi je vse neprislusno domače, polno humorja in veselja, da se človek res počuti domač med domačimi.

V imenu kluba najlepše vabim vse lovce v državi Ohio, prijatelje lovskega športa, rojake in rojakinje iz Clevelanda in okolice, da so v nedeljo dne 28. januarja naši gostje v Slovenskem domu na Holmes Ave. Jim Sepic, predsednik.

Najhujše smo prestali

Jutrovo. — Otvoritev naših klubovih prostorov je že mimo nas, a k sapi sem prišel šele sedaj in zato se tako dolgo nisem oglašil. Zahvala mora iti sedaj na vse strani, ker so bili tudi naši udeleženci od vsepovsod. Kar iz štirih držav so bili zbrani razni zastopniki ter nas počastili s svojimi globoko zamišljenimi govorji. Družbo so nam delale osebe iz vplivnih in visokih krogov, na kar smo jutrovič še posebno ponosni. V resnici nismo pričakovali oseb kakor smo jih imeli v svojem krogu, kar je dokaz, da naš glas ni bil glas vpjočega v puščavi, da nismo prezirani, ampak se je vsak rad odzval našemu povabilu. Vsem skupaj naša najiskrenejša zahvala!

Kaj pride pa zdaj? — To je vprašanje za naše najbližnje delničarje. Stare prostore smo zapustili in se preselili v nove, udobno urejene, a s tem še ni vse končano! V prvi vrsti se moramo zavedati, da smo zalozili v te prostore mnogo denarja in ta denar je treba sedaj odplačevati. Da pa to lahko storimo, moramo tudi nekaj žrtvovati na ta način, da bomo radi zahajali v naše nove prostore.

Novi oskrbnik, Mr. Frank Bubnič je vsak dan točno ob določeni uri v svojem "office" in mi pa moramo paziti na to, da ne bo sam. Še celo Bog je rekel, da človeku ni dobro samemu biti. Kar je pa bolj oddaljenih naših delničarjev, se jim pa priporočamo, da nas tu in tam obiščejo, kadar imajo v naši naselbini morebitne opravke. Bodimo složni in vse drugo pa pride samo

od sebe. Čez par let pa bomo lahko bisago preložili z leve na desno ramo, a vse to pa je odvisno od nas.

Sedaj pa še nekaj in sicer kogar se tiče! — Verjemite mi, da to ni častno niti dostojno, da bi pošteti ljudje s sredstvi se potikali po priberanih kuhinjah in kletih (kevdrin) in pri tem še iskali ceste in številke. Po "kevdrin" se zbira v nočnem času kvečjem kak sumljiv element, ne pa mi in ne pri nas, ki imamo take prostore na razpolago. Saj smo vendar postavili to stvar v take namene. Ako v resnici ne moremo naprej, pogovorimo se prijateljsko, kot rojaki in v dostojnem prostoru, da ne bo treba starim ženicam dajati posebnih opazk čez plotove. Omenil sem to z najboljšim namenom in dotični — prizadeti se po tem tudi ravnaite dokler ni prepozno.

Z ljubeznijo v naših srcih drug do drugega smo prišli skupaj in z njo se tudi razidimo in sicer prej ko je mogoče, nikakor pa ne s sovraštvom, ker nimamo nič od tega.

Anton Miklavčič.

Podružnica št. 6 SMZ

Prosim za besedo. Da jo hočem spet imeti je vzrok ta ker je v nedeljo 28. januarja spet seja naše podružnice št. 6. Seja se vrši ob 2 uri popoldne v stari šoli sv. Vida; pač kakor po navadi. Da bi posebno naročal pridi in zopet pridite menda ni treba, ker naši možaki itak radi pridejo. To je pač le neko opozorilo, da kdo ne pozabi kar ni nič novega v teh časih, ko vlada prav sibirski zima in se bolj narado gre od peči. No pa za pol ure ali malo več se bo že vsak potrudil, da pride, ker gre se pač za napredek SMZ. Prav nič ne bom pretiraval, če zapišem, da je bilo zadnjič nad 20 novih in spet so priglasi, da pristopijo, torej to je že lep napredek kaj?

Opozarjam tudi naše moške, da se v sosednjem Collinwoodu vrši prireditev podružnice št. 3 S. M. Zveze in sicer pustno nedeljo 4. februarja. Dobro in koristno, da nujno potrebno je, da se naši moške kar mogoče odzovejo ter pridejo na prireditev, vstopnina je samo en kvoder in kakor so mi tam pravili, da je vredna trikrat toliko. Zato je dobro, da gremo tja in se prepričamo, če je to res. Moške od podružnice št. 6, in pa tudi od drugih podružnic ali pa tisti, ki še niste člani, no in pa ženske, vsi pridite "kar leže inu gre." Zlasti pa moške od SMZ. Vsi veste, da je treba drug drugemu pomagati; to pot ima podružnica št. 3, drugič ima morda podružnica št. 5, potem 4, in tako naprej. Takrat bi pri vsaki podružnici radi videli, da bi vsi prišli. To se bo pa zgodilo, če bomo tudi od nas vsi prišli, se reče kar mogoče številno. Pregovor pravi: "Kakor se posodi, tako se pa vrne." Dajmo torej našim bratom v S. M. Zvezi pokazati, da jih cenimo, da jih podpiramo in smo z njimi, pa bodo tudi oni, kadar bo čas za to, radi nam vrnil.

Apeliramo na vse zavedne moške (pri naši podružnici so vsi zavedni), da pridejo na to prireditev. Vstopnice boste lahko dobili na seji. Zato ne bom nič podudarjal, da naj vsak čene v žep en kvoder ekstra, ker naši možaki itak niso glede tega v zadregi pa naj že tikt stane toliko in toliko. Torej na svidenje v nedeljo.

Jože Grdina, član podruž. št. 6 SMZ.

—Na Javorniku je umrl g. Alojzij Rizzoli, blagajnik KID v pokoju.

Predpust se nagiblje h koncu

Zelo rada čitam dopise v našem priljubljenem listu Ameriška Domovina, pa si mislim: bom pa še jaz nekaj napisala in kaj povedala.

Ker se predpustni čas nagiblje že h koncu, je prav, da se spomnimo na kakšno prireditev. Eh, ta presneti predpust koliko preglatve nam dela, koliko je pripravljajna za tega "Kurenta," tako se pogovarjajo člani in članice skupnih društev in klubov. "Kaj pa bo zopet?" izprašujejo drugi.

Kaj še ne veste, da se bo vršila v soboto 27. januarja velika maskaradna veselica v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave., katero priredijo skupna društva in ta so: dr. Tabor št. 139 SNPJ, dr. Krasni raj št. 160 JSKJ, dr. Danica št. 34 SDZ, dr. Na Jutrovem št. 477 SNPJ, dr. Napredni sosedje SPZ in Gospodinjčki klub SDD.

Vsak prav dobro ve, da se mora predpust zaključiti po naših starokrajskih navadah in običajih. Torej, kako naj bi se zaključil predpust brez maskar? Zato so sklenila Skupna društva in Gospodinjčki klub, da priredijo veliko maskaradno veselico. Nagrad za maskare imajo polne koše, da bo res lušno. Govorice se širijo, da tukaj na Jutrovem že vse hiti šivat, da si pripravijo oblike primerne za maskare. Vem pa, da te govore niso brez vsake podlage. Jaz pravim, da če se bodo udeležili od vseh društev, bo v soboto taka veselica, kakršne ni bilo že dolgo. Nagrade so prav lepe in se izplača našimiti se. Kdor pa se ne misli našemiti, pa naj pride vseeno, vsaj seme gledat.

Nagrade se bo delilo po sledečem redu: Prvo nagrado dobi najpomembnejša maska za Skupna društva in klub, druga za najlepšo in tretja za najgršo, potem pa zopet od kraja dokler bo kaj nagrad na razpolago. Mislim, da bodo vsi zadovoljni.

Igrala bo "Six Stars" godba. Obljubljajo se vam najposkočnejše polke in valčki, da bo tako ustrezno starim in mladim. Če vas mogoče noga boli, nikar ne ostanite doma, ampak pridite, ker ob zvokih te godbe boste gotovo ozdraveli. Za vso to zabavo boste plačali samo 25 centov, ali ni to dovolj malenkostna vsota za toliko veselja.

Kuharice vam bodo postregle z najboljšimi klobasami in drugimi dobrotami. Natakariji bodo točili najboljšo pijačo od zida. Zato le prinesite s seboj prazen želedec in suho "gobo" in seveda tudi nekaj "cvenka" v žepu. Tukaj bomo napravili tako, da bomo žepu izpraznili in želedec napolnili in gobo namočili. Joj, kako bo lušno! Upam, da mi boste oprostili, saj smo v predpustu.

Torej, vsi moške, žene, fantje in dekleta ter sploh cenjeno občinstvo je prav prijazno vabljenjo od blizu in daleč. V soboto imate priliko, da se snidemo skupaj v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. in 10. cesti. Vsaj za en večer pozabimo svoje križe in težave in se razveselimo v veselju družbi.

Vabljeni ste prav vsi ne glede na versko ali politično prepričanje. Ves čisti preostanek gre za korist Slovenske delavske dvorane, ki je last nas vseh. Torej rezervirajte si soboto 27. januarja in pridite na maskaradno veselico Skupnih društev in Gospodinjškega kluba. Pričetek ob pol osmih zvečer. Parada za maske ob pol enajstih zvečer. Pozdrav in na svidenje,

Rose Vatovec.

—V Gregorčičevi ulici v Celju je umrl 81-letni trgovski potnik Senica Ivan. — V bolnišnici pa je umrl 84 letni posestnikov sin Stih Franc.

Za pouk in izobrazbo

Piše
LOVRENC
SUHADOLNIK

Članek 17

DOBER NASVET

Dobro vzgojen otrok, ki poseduje potrebno prvo vzgojo, se neizmerno veseli prvega šolskega dne in šolskega pouka v splošnem.

Prvi šolski dan je velikega pomena v otrokovem življenju. Tukaj pride otrok v dotiko z otroci-učenci njegove starosti in če je otrok dobil potrebno prvo vzgojo v obnašanju, se bo kaj lahko uživel v to novo družbo. Posebno pa mu bo to dobro delo in prav prišlo v občevaranju z učitelji, katere bo, če je prav vzgojen, ubogal in točno izvrševal dane mu ukaze ali naloge.

Vsak učitelj vam bo lahko povedal, da so otroci v prvem razredu ravno taki kot neobdelano blago, ali ruda, ki je pripeljana iz rudnika, katero je treba predelati in obdelati predno se jo postavi na trg.

V vsakem razredu so tri vrste otrok in sicer bistroumni in točni, drugi so oni, ki so pripravljeni storiti kar jim je ukazano, ampak ne morejo zapopasti stvari tako hitro kakor oni otroci, ki posedujejo posebne zmožnosti in nadarjenost za učenje in tretja vrsta učencev je pa ona, kateri sploh ne morejo zapopasti učenja.

Dober učitelj že takoj prvi dan lahko presodi kdo je kdo v razredu in taki počasni učenci povzročajo velike težkoče učitelju, ker ima z njimi mnogo nepotrebnega dela in zgubi veliko dragocenejšega časa. Otroci z dobro prvo ali domačo vzgojo in ki mogoče že pozna posamezne črke in številke predno pride v šolo, bo izvrševal vse naloge z veseljem in točno, kar je v veliko veselje vsakega učitelja in seveda so tudi starši veseli takega otroka, če sli-šijo pohvalo od strani učitelja.

Počasi in od doma zanemarejen otrok ima navdno slab začetek in v par letih zgubi vse veselje do učenja in šole ter navadno tak otrok zaostane po več let v enem razredu in dogodi se, da tak skonča svojo učno dobo mogoče v petem ali šestem razredu. Čas beži za vse enako, tako za nadarjene kakor tudi za one, ki so bolj zaostali. Doseže 16. leto starosti in izve, da ga država sedaj ne more več siliti v šolo, zato se ojunaci in razočarani staršem pove, da ne gre več v šolo.

V premnogo slučajih so starši presenečeni in razočarani nad svojimi otroci, ker so z gotovostjo pričakovali, da bo njih sin postal nekega dne kakšna vplivna oseba, dobil dobro delo ali službo, a sedaj pa se jim nenadoma upre in zavrne učenje ter se raje odloči za težko delo, ki mu bo navadno donašalo tudi majhen zaslužek. Up staršev na boljše bodočnost svojega otroka je šel po vodi.

(Dalje prihodnjič)

KDO IMA POZIMI RDEČ NOS

Med številne pojave, ki pogosto pomenijo lepotno pogreško, spada tudi rdeč nos. Ta se pojavlja pogosto v zvezi s hladnimi rokami in nogami. Skoro vedno ga se smatra za znak motenj v oskrbi s krvjo. Posebno ženske trpijo zavoljo njega. Rdeč nos se kakor hladne roke in noge pojavlja zlasti v jesenskem in zimskem času. Pomoč je v vsakodnevni menjačih se toplih in mrzlih kopalih rok in nog pred spanjem. Kopeli mora slediti drgnjenje rok in nog s frotirko. Zelo priporočljivo je tudi obilno gibanje na prostem. Motnje v krvnem obtoku bodo potem kmalu odpravljene in izginil bo tudi

rdeči nos, ne da bi ga bilo sploh posebej obravnavati. Pojav prav hud, tedaj si nos zvečer še toplo odrgnemo s cinkovim mazilom. Toda samo to drgnjenje in nje niso brez zgornjave. Pa uravnavanja obtoka sploh ne leže nič.

Če verjamele ali ne

To je dal od sebe naš splošni sodnik, g. Lausche, torej ga ne bo med nami, ki bi ne jel. Sicer gospod sodnik ni doli, da se je zaveda godila njihovim sodnim prestolom, nazadnje tudi potrebno niti kakor boste videli, stvar minimalne vsebine. Pa poslušajmo, kako jo je naš Francoski dal:

"V judovski prodajalnici so bile naprodaj hlače, tele, suknjiči, copate, srajce in vsa taka roba, katero mora vsak imeti, da sme iti na delo, prišel kupec. Po dolgem nju in pretipavanju si je par hlače in vprašal za ceno. "Pet dolarčkov bode, če ne manj, ker je roba finalne angleško blago," je rekel jalec.

"Nak, pet dolarjev dam," je rekel kupec, ki je del s kom ima opravka. Dolarje vam dam, pa ni več."

"Veste," je rekel prodajalec, "nisem sam tukaj govoril. Imam partnerja in ga bom šal, kaj bo on rekel k temu. Kmalu pride prodajalec in ves v blaženem smehu reče: "Dobro, hlače dobiti za štiri dolarje."

"Veste," reče tedaj "sem se premislil. Tri dolarje vam dam za hlače, pa če hočete je prav, če ne pa k sosedu."

"Nikar ne hodite, malo kajte, bom šel partnerja šat," zopet reče prodajalec v ozadje trgovine. Kmalu nazaj in prijazno reče: "Komaj sem partnerja voril. Toda ker ste ravno naj bo. Hlače vam damo dolarje."

"So še vseeno predrage kupec. "Saj je čisto nekaj. Več kot dva dolarja vredne in več vam tudi zanje."

"Joj, kaj ste ob pamet dolnja za take hlače! Kar sem, da partner ne bo dobi tako ceno. Pa vendar šel vprašat, kar malo pvarna te." Kmalu je nazaj in da bi daleč vpilje: "Saj imava v gubo, pa ker smo že radan in kupčiji, naj pa bo. Daj dva dolarja, pa vzemite hlače."

"Veste, prej bi bil dal tri dolarja, zdaj sem se pa pr. Saj bi hlače ne vzel, ampak daste za en dolar, jih pa v. ker sem že tukaj."

"Joj in prejoj," je vil dek, "na beraško palico." Partnerjem prišla, če bo dajala po taki ceni, ki je na izguba. Ampak da ne rekli, da smo tako trdi. Bom šel še enkrat vprašati nerja. Sicer ne verjamem prikontenal, toda beseda ni. Samo malo potrpite, bom nazaj." Res je bil takol in je rekel: "Naj bo, ker nes prva kupčija. Hlače dam za en dolar, toda prosite, da ja nikjer ne poveste tega, če so med brati vredne delarjev, cena je bila postala pet dolarjev in vi jih boste la za en dolar."

"Veste kaj," je tedaj pec, "hlače so jako slabe. ne. Saj se pozna, da stih. do dolgo držali. Saj niso počenega groša. Še zast. ne maram."

Tedaj je bilo pa tudi že malo preveč, pa ni. "Orajt, pa jih vzemite. Tukaj jih imate!"

"O, saj ne bo šlo tako. se tedaj odreže kupec. ra vzamem, ali pa nič!"

WINNETOU

Po nemškem tsvirniku K. Maya

"Winnetou ga pozna. Učil ga je streljati z lokom in s puščico, čil ga je jezidi divjega mustana, dal mu je jezike rdečih rolov in nazadnje mu je izročil oboje, čigar kroglja je usmrtila Ribanno, hčerko rodu Asinebo-"

Iznenaden sem ga gledal. Slutnje se so mi porajale, ki si jih skoraj nisem upal z besedami izreči. Winnetou in Old Firehand, oba sta ljubila isto dekle. Ribanna ji je bilo ime. Pa Ribanna je ljubila Old Firehanda, tako mi je sam pravil.

Toda kako je bilo s Harryjem? Vprašanje mi je bilo že na jeziku. Pa se je vrnil Old Firehand in pripravili smo si obed. Neprestano pa sem mislil na Winnetouove besede. Iz njih in iz tega, kar sta mi pravila Old Firehand in Harry, sem skopirala z gotovostjo sklepala, da je Old Firehand Harryjev oče. Njegovo obnašanje, njegova razpurnost sinovi je govorila za to. Le da je Old Firehand pripovedoval o Harryjevem očetu v tretji osebi. Kar pa je lahko tudi zato storil, ker se mu še ni zdel dovolj dozor, da bi mi kaj več povedal o njem.

Vsekakor, tako se mi je zdelo, sem bil trdo na sledi romanu svojega brata in prijatelja Winnetoua.

Nekaj ur smo počivali pa se odpravili. In kot bi živali slutili, da se bližajo kraju, kjer bodo lahko več dni počivali, so kar same živahneje in hitreje stopile. Lep kos sveta smo prepotovali. Pa ko se je zvečerilo, smo zaježili med hribovje, za katerim le dolina reke Mankizila, jezidili se višje in zavili ob potoku v so-

sko, ki je, se je zdelo, v pravotni smeri peljala k dolini Manizile.

Gosto grmovje je rastlo ob potoku in ko smo takole brezskrbno jezidili trdo ob grmovju navzgor in najmanj mislili na kakršnokoli človeško bitje, nas je čisto iznenada ustavil osoren glas.

"Stoj!" je zapovedovalno zadelo iz grmovja in glas se mi zdel tako čudno znan. Kje sem ga neke že čul —?

Pa ni bilo časa, da bi spomine zabujal. Kajti za glasom se je božala iz vejevja zarjavela puščica.

Zadeva je bila vsekakor nevarna, čeprav me je zelo mikalo, da bi prijel za tisto zarjavelo cev, potegnil osornega klicarja na beli dan in mu pogledal v brke.

"Kako se glasi geslo?" je po-novil čudno znani glas in mi vzbudil nejasne spomine na gosto zarjavšo, kuštravo brado, na orjaški nos in na moj zemljemer-ki poklic, ki sem ga izvrševal svojčas tam doli med izvirkami gor-

nega Canadiana in Rio Pecos. "Pogumen!" je odgovoril Old Firehand na strogi poziv.

"In —?" "Molčec."

Vsi smo zvedavo zrl v goščavo. In razgrnilo se je vejevje in iz gošče je stopil možiček, ki mi je ob pogledu na njegovo majhno osebo srce zadržalo v radostnem iznenadenju.

Mislite pa si tisto osebo takole. Iz pod otožno poveznjenih krajnikov obnošenega klobuka, ki bi njegovo starost, barvo in obliko tudi najduhovitejši strokovnjak le s težavo uganil, je gledal sredi kuštravega gozda črne brade nos, ki je bil naravnost ogromno razsežen in ki bi bil lahko tudi največji solnčni uril služil za kazalec. Radi bujno razrastle brade se od obraza razen že imenovanega razkoš- no opremljenega vohala ni videlo druga več ko majhne oči, ki pa so bile izredno bistre in živahne in ki so trenutno pose- bej mene z izrazito, pa dobro- voljno hudomušnostjo opazo-

Poročilo delniške seje

Dne 14. januarja je bilo delniško zborovanje korporacije Slovenskega doma na Holmes Ave. Skupnih dohodkov stavbe, stanovanjske hiše in točilnice je bilo \$29,748.84, stroškov pa \$26,475.21. Prebitek pa izkazuje \$3,273.63. Na vključbo stavbe se je 1939 odplačalo \$1,134.04. Na stanovanjski hiši se je 1939 tudi dolg znižal za \$1,384.46. Torej so se skupni dolgovi v letu 1939 znižali za \$2,518.40. V letu 1939 se je kupilo nekaj pohištva, napravilo več dolgo trajajočih izboljšav in plačalo za dve leti vnaprej zavarovalnino. Če vse to seštejemo in od tega odštejemo leta 1938 izkazani prebitek in bomo dobili, da smo naredili v letu 1939 \$4,350.29 čistega dobička.

Zadnja direktorska seja je določila, da se plača na dolg vključbo stanovanjske hiše \$2,000.00 in \$80.00 zapadlih obresti. Sedaj je na stanovanjski hiši še dolga točno \$2,000.00. Če pogledamo tri leta nazaj bomo v knjigah našli, da je bilo na hiši obremenitev okrog \$7,600.00. Sedaj še \$2,000.00, je odplačanega \$5,600.00. Vključba na stavbi je bila štiri leta nazaj pri SDZ okrog \$26,000.00. Sedaj \$22,638.15, je odplačanega v štirih letih \$3,361.85. Korporacija pa je imela iz leta 1932 obveznico, na katero se je dolgovalo še znesek \$800.00, katero se je plačalo pred tremi leti. V poslovnemu letu 1935, je bilo okrog \$600.00 neplačanih računov, katere se je plačalo v letu 1936. Seštejmo vse te vsote skupaj in bomo dobili, da smo v štirih letih poslovanja plačali \$10,361.85 na dolg. Poleg tega plačila, renovacij v štirih letih in kar je gotovine ostalo na rokah, lahko trdimo, da smo v štirih letih napredovali nad \$13,000.00. Pač za ta leta lep napredek.

Krivično bi bilo, če ta napredek in uspeh pripisujemo posamezni osebi ali točasnemu direktorju. Hvala in priznanje gre onim, ki so uspeh omogočili. Ti so: dobri in zavedni naši rojaki in društva, ki so se v preteklosti posluževala našega narodnega doma. Seveda je potrebno po-

udariti dejstvo, da so bili korporacijski uslužbenci vestno na delu ter pošteno in zanesljivo opravljali svoje delo. Kontrola pri korporaciji je tako natančna, da se za vsak cent ve, kje je in zakaj se ga je prejelo in izdalo.

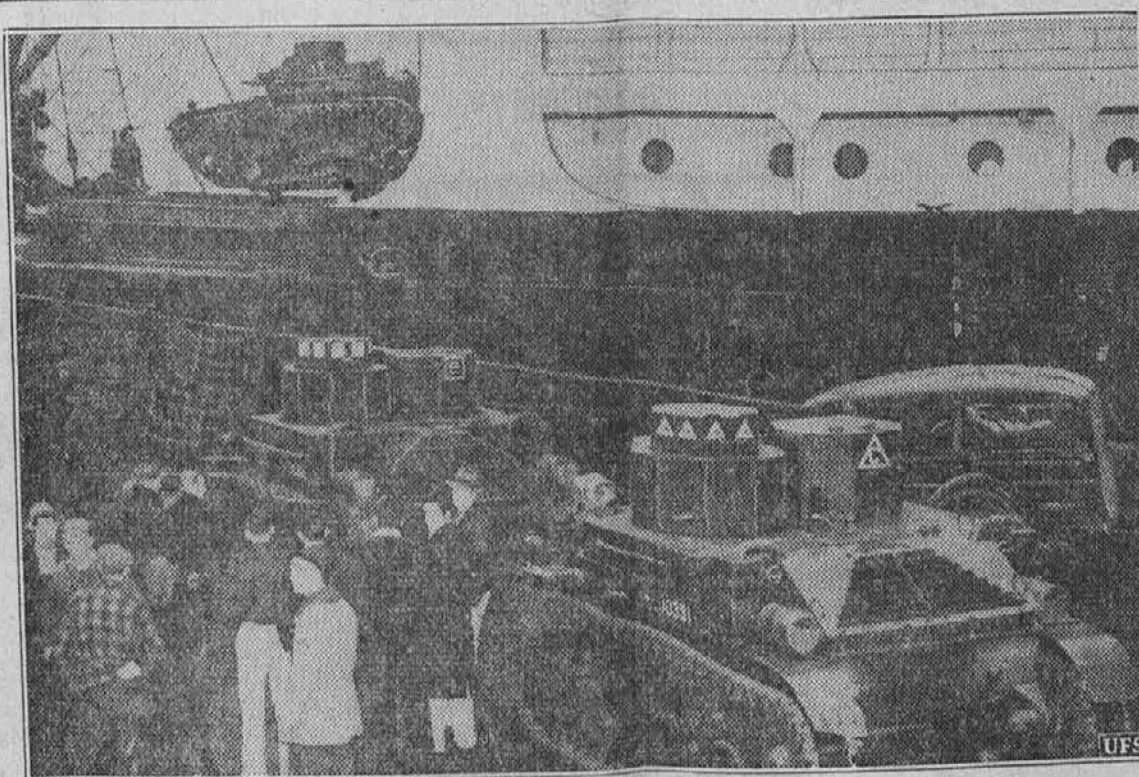
Nikdo naj ne dobi vtisa, da to pišem radi tega, ker sem zadnja štiri leta korporacijski tajnik, da se s tem hvalisam. Ne, moj namen je samo pokazati, da če je pri ustanovi dobra volja, red in poštenost, da je tudi uspeh in napredek.

Važno je dejstvo, katero nam ne sme iti izpred oči tudi to, da v območju Slovenskega doma na Holmes Ave. sodeluje vsa naselbena, neglede na notranje prepričanje. Pod streho Slovenskega doma na Holmes Ave. smo si vsi enaki, samo zavedni Slovenci in ničesar drugega.

Sednji direktorji si je zadal nalogo, da če bodo razmere kolikor mogoče ugodne, bomo na prihodnji delniški seji odplačali še ostali dolg na stanovanjski hiši in slovesno sežgali vključbo vprico delničarjev. Če nam bo bodočnost naklonjena bomo na prihodnji delniški seji lahko rekli, stanovanjska hiša je samo naša in na stavbi pa je samo toliko tisočakov dolga, kolikor let je stara. Če bomo pa tudi vnaprej tako vestno odplačevali dolge, kakor smo jih zadnja štiri leta, ne bo dolgo, ko bomo lahko rekli Slovenski dom je dom delničarjev.

Vsak delničar bi se moral zavedati dejstva, da karkoli se pri- dobi, je njemu pridobljeno, ker direktorji so le oni, ki upravljajo skupno delo po naročilu delniških sej. Podprimo narodno ustanovo in čim izdatnejše jo bomo podpirali, temprej bo last naroda.

Za leto 1940 je bil izvoljen sledeči direktorji in odbor: Predsednik Anton Jerman, podpredsednik Frank Znidaršič, tajnik Joško Penko, blagajnik Jim Sepic, zapisničarka Mary Jerman. Nadzorni odbor: Mrs. Frances Susel, Frank Susteršič, Rose Simenc. Gospodarski odbor: Frank Znidaršič, John Copić in Frank Kojin. Prosvetni odbor: Louis Jerkič, John Trček, Geo. Marolt, Anton Baraga in Lovrenc Leskovec.

Ameriški bojni tanki, katerih vsak tehta 10 ton, pa kljub temu lahko vozijo 50 milj na uro.

Potniško letalo je moralo pristati v bližini Moline, Ill., ko je bilo na poti iz San Franciscu v New York. Poškodovan se je samo sprednji konec letala. Pet potnikov in trije možje posadke je odšlo iz nezgode brez najmanjše praske.

Delniška seja se je završila v najlepši harmoniji po tri-urnemu zborovanju.

Joško Penko, tajnik.

Slovenski dan v Clevelandu

V imenu federacije vam naslavljam to pismo zahvaljujoč se vsem tistim, ki so pripomogli pri pevske proslavi Slovenskega dne zadnjega avgusta preteklega leta ter vam naznanjam, da je federacija pripravljena vprijeti 18. avgusta tega leta enako slavnost.

Kakor je bil lani, tako je tudi letos namen te proslave, da javnosti pokažemo slovensko kulturo. V ta namen pa je treba sodelovanja vsakega slovenskega pevkega in kulturnega društva. Torej vas prosimo, da na svoji seji sklenete ako ste pripravljeni sodelovati pri proslavi Slovenskega dne in da takoj sporočite svoj sklep na spodaj podpisane tajnika. To sporočilo pa pošljite vsaj do predzadnje nedelje v februarju, kajti na ta dan bodo imeli skupno sejo vsi direktorji vseh narodnih domov.

V ta namen prosim izvolite zastopnike, kateri pa bodo imeli sejo v marcu, da na tej seji sestavijo program za proslavo 18. avgusta. Vsa priporočila glede proslave sporočite potom svojih zastopnikov, ali pa pišite naravnost na tajnika. Upamo, da bo tudi letošnji program sijajen, uspešen in v ponos vsakemu kulturnemu društvu kakor tudi splošnemu slovenskemu narodu. S spoštovanjem, John Mišmaš, tajnik, 13200 Crossburn Ave. Cleveland, Ohio.

—Vlomilcem na sledu. Pred kratkim smo poročali, da je bilo izvršenih zaporedoma več vlovov v celjski okolici, največ na Hribu sv. Jožefa. Policiji se je sedaj posrečilo, da so prišli tatovom na sled. V koreninah nekega grmovja ob potoku Ložnica pri žalcu so našli skrita dva plašča, eden last g. Plahutnika in drugi last g. Zupaniča. Plašč g. Plahutnika, vreden 1500 din, je že poprej skušal tat v žalcu prodati in ga je tudi prodal, na zahtevo kupca pa ga je moral pozneje sprejeti nazaj.

Anglija, zibelka društva za varstvo živali

Pravi naslov društva se glasi v Angliji takole: "Kraljevsko društvo za preprečevanje mučenja živali." Ustanovljeno je bilo leta 1824 in je tako najstarejše, a tudi največje društvo za varstvo živali na svetu. Ustanovniki so bili: Rev. Artur Broome, poslanec Richard Martin in njuni sodelavci. Prvi poskus ustanovitve društva je bil narejen že leta 1822, ko je izšel Martinov zakon o varstvu živali in ptičev.

Sprva je društvo živalarilo, ker je imelo hudega nasprotnika v brezbriznosti javnosti, tiska in parlamenta. Šele leta 1835, ko sta Kentska vojvodinja in knežinja Viktorija prevzeli pokroviteljstvo nad društvom, je društvo začelo napredovati. Ko je knežinja Viktorija zasedla angleški prestol, je obnovila svoje pokroviteljstvo nad društvom in ukazala, da se društvo imenuje kraljevsko. Zgledu kraljice so seveda sledili tudi drugi člani kraljeve družine in ostali odličniki, s čimer se je društvo povzpelo med prva najodličnejša društva Anglije. Vpliv društva na angleški narod se je pokazal kmalu v tem, da so postali ljudje v Angliji obzirni do živali, bile so odpravljene razne stare okrutnosti, izdane so bile postavbe ki so bile v korist milijonov bitij. Angleskemu primeru so sledili tudi po ostalem svetu, pri nas pa šele čez sto let in nekaj čez, ker je Slovensko društvo za varstvo živali bilo ustanovljeno šele 1. septembra 1929.

Namen angleškega društva je gojiti dobrosrčnost in preprečevati okrutnosti, kar društvo dosega z ljudsko vzgojo z opomini in svarili, a po potrebi s sodnijsko kaznijo, dasi poslednja mera ne prihaja toliko v poštev. Tako je n. pr. v letu 1935 bilo izdanih 19,362 opominov, a kazni 1644.

IZ DOMOVINE

—V Trbovljah je v starosti 70 let umrl upokojeni rudar in posestnik gospod Jože Dolenc.

—V Ptujju je umrla gospa Marija Lešnik.

—Ure je poneveril in pobegnil 48 letni urarski pomočnik Rudolf K. je poneveril več ur, katere so mu ljudje dali v popravilo, jih prodal in z denarjem pobegnil v Nemčijo. Nekatere ure je policija že našla in jih bo izročila lastnikom.

—Mezdno gibanje se je ponovno pričelo med čevljarstvi pomočniki v Celju. Pomočniki zahtevajo izboljšanje svojega položaja.

—Vlom v Kmetijsko družbo v Celju. V nedavni noči so neznanzi vlomili v skladišče Kmetijske družbe v Celju. Odnegli so iz blagajne 800 din gotovine, samokres in daljnogled. Nato so vlomili v veliko tobačno zalogo, od koder pa so odnesli samo tri zavitke cigaret Drava.

—Cerkvenemu tatu odvzet plen. Nedavno je na zalostni gori pri Preserju proslil dobro oblečen človek za ključ, da si ogleda cerkev. Cerkovnik mu je ključ izročil in šele kasneje so opazili, da je kradel stekleno okrasje iz lestencev v cerkvi. Pri podružnici Sv. Ane v isti župniji pa je tat najbrž poneč vdril v cerkev in odnesel tri kipe s stranskega oltarja in prav tako stekleno okrasje iz brušenega stekla na lestencu. Ljubljanska policija je te dni prišla tatu in pri njem našla

še dva kipa in stekleno okrasje lestencev. Kakor kažejo poizvedbe je bil pa med tem časom en kipec že prodan na Hrvaško.

—Vlom v Juvancičev hotel na Zidanem mostu. V noči na nedeljo je bil izvršen v hotelu Franca Juvanciča na Zidanem mostu drzen vlom. Vlomilec je pobral natakariji iz predala denar, cigarete in še razne malenkosti. Razen tega je vzel nov radijski aparat, ki ga je preko noči shranil v gostilniški sobi trgovski zastopnik Janez Guček. Preden je vse odnesel, se je dobro založil z gostilniškimi dobrotami. To pa je bilo zanj usodno. V pijanosti je vse razmetal po sobi in naposled pobasal nakradene premete v aktovko, ki jo je pustil neki potnik v gostilni. Radio in aktovko je skozi okno spravil na cesto in čakal na priložnostnega voznika, ki je peljal krompir v Hrašnik. Okrog 4. zjutraj je sobarica opazila cestno okno odprto in takoj na to opozorila hotelirja Juvanciča in osebje. O vlamu so bili takoj obveščeni domači orožniki, ki so o vlamu obvestili tudi sosedne orožnike postaje. Uspeh ni izostal. Vlomilca so v Hrašniku prišli še na vozu iz Trbovelj. Mož ima na vesti že umor na Hrvaškem, zaradi katerega je predsedel sedem let ječe in se je komaj pred šestimi meseci vrnil v svobodo. Ukradene predmete so pri njem dobili še vse.

MALI OGLASI

Delo dobi

dekle za hišna opravila; mora imeti rada otroke; nič pranja; nič kuhe in dobra plača. Pokličite Dr. Rosen, FAirmount-7578. (22)

Odda se stanovanje

vse prenovo, pripravno za novoporočena, obstoječe iz 3 sob (kopališče, klet in sploh vse ugodnosti). Vprašajte na 1069 E. 61st St., stanovanje pa se nahaja na 1048 E. 71st St. (22)

INCOME TAX

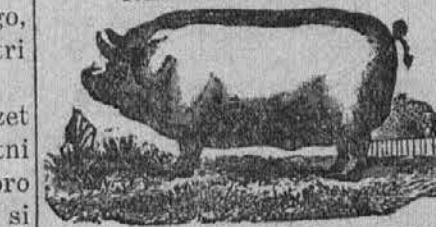
Vsak trgovec in profesionist mora napraviti Income Tax Return. Zlasti gostilničari, groceristi in mesarji. V vašo korist bo, če se zgledate pri dobro poznanem Marian Mihaljevichu, ki vam bo pokazal, kako se napravi Sales Tax in Income Tax Return.

MIHALJEVICH BROS. COMPANY
Real Estate
Insurance
6031 St. Clair Ave.
(Jan. 24, 29.)

Delo bi rada

dobila dekle, 22 let stara, v restavrantu ali gostilni. Vprašajte na 1110 E. 63rd St. (21)

REJENI PRASIČI

Naravnost z dežele. Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od oblasti. Meso v kosih, šunke, plečeta, loins, izvrsten špeh. Koljemo vsak četrtek. Dopeljemo na dom vsak petek. Dobite tudi izvrstno goveje meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ

Vine Street, Willoughby, O.
Telefon: Wickliffe 110-J-2

KUPITE VSTOPNICO

za

"Slovenski Rooseveltov večer"

30. JANUARJA

v

SLOV. NAR. DOMU NA ST. CLAIR AVE.

Ko so hrasti šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Naum ji je pušal kri in ji noč in dan, vrstivši se s Tasjo in nje-materjo, zdaj pokladal mrzle mokre robce na žarečo glavo, zdaj dajal piti kak čaj iz zelišč. Grunja si je počasi opomagovala; kadar se ji je zbudila zavest, je njen pogled zadel Nauma, ki je sedel ob njenem zgledu. V blodnji se je spominjala njegovega imena, segala po njegovih rokah in ga pozivala, naj jo brani nesrečnih prikazni.

Tasja je kakor odrasla in ga pozivala, naj jo brani nesrečnih prikazni.

Tasja je kakor odrasla in o-trdela po prizoru, ki se ji je nudi-l v ščekinovi sobi; oči so ji do-bile strog izraz, čelo se ji je zja-snilo samo takrat, kadar je gle-dala Ščekina; ne šale ne nepotre-bne besede ni slišal nihče več od nje. . . . Od prejšnje razposaje-ne ni ostalo niti sence.

Ne na prošnjo, temveč na njen ukaz so prenesli Ščekina v gosti-šče in ga nastanili v Tasjini so-bi; ona sama pa se preselila k materi.

Ta je že tudi sama začela toži-ti in je ni ovirala.

Ne zaupajoč nikomur je Tasja sama stregla bolniku, ga preve-zovala, prisluskovala ponoči, če mu ni huje, če mu ni česa treba. A ko se mu je začelo obračati na bolje in se mu je zbudila slast do jedi, mu je ona, da bi ga vsaj nekoliko nasitila, začela dajati svoj delež kruha, sama pa se je hranila s starimi skorjicami; le železna volja, ki se je prebudila v tem drobnem bitju, je vzdrževala njene moči.

Ne Ščekin ne bojarinja nista slutila tega.

S toplim čuvstvom v srcu je oživil Ščekin gledal Tasjo.

"Zlata deklica: — Viš, ko bi imel tako ženo!" je mislil sam pri sebi, toda pogled se mu je nehote obračal v brezlični štr-celj roke, čelo se mu je gubanči-lo in kakor v teman oblak se mu je zagrinjala duša: Kdo mara za pokveko! . . .

Eno in trideseto poglavje

Bolezni in glad so izdelali sa-mostan; vsi so hodili molče, mr-ko in samo z Jeremijo se je go-dilo nekaj čudnega: z vsakim dnem je postajal veselejši. Vide-li so ga na vrtu pri hrastih, ki rastejo še dandanašnji tam pri cerkvenih vršinah: tam je stal s povzdignjeno glavo in se nasmi-hal kdo ve komu in čemu.

V BLAG SPOMIN

prve obletnice prezgodnje smrti ljubljene in nikdar pozablje-nega sina in brata

Matthew Suštaršič

ki nas je za vedno zapustil dne 24. januarja 1939.

Mimolo je že leto dni, kar Bog poklical Te je k sebi, dragi sin in brat preljudi, prezgodaj odšel si od nas.

Pozabili Te nikdar ne bomo, ker podoba Tvoja je v srcu ostala.

V miru božjem sladko počivaj, in nebeska luč Ti sveti naj.

Žalujoči ostali

STARŠI BRATJE IN SESTRE, Cleveland, O., 24. jan. 1940.

pahovati s težkimi blaki in za-hajajoče sonce je izgnilo, kakor da ga je brezno pogoltnilo.

Valila se je nevihta; črne plo-šče so pobobnevale in zažareva-le od daljnih, užigajočih se bli-skov.

V nepregledni temi so šumeli na gori hrasti.

In zdajci se je v plamenu in besnosti razgrnilo vse nebo. Zemlja se je stresla od silnega treska in takoj za njim se je z bobnenjem in ropotom utrgala s strmega gorskega pobočja kepa zemlje in z njo vred se je zaval-lil tisočletni hrast. Njegovi so-bratje so zatulili in zabučali.

Bliski so kakor ognjeni meči sekali nebo in razsvetljevali glo-bel s samostanom, ki se je skr-il v njej. Spal ni nihče; vsak se je v strahu in grozi križal in se skr-il, kamor je mogel pred sil-nimi treski.

V najgorečnejši molitvi se je igumenu, ki je stal pri molitvi, zdelo, da nekdo trka na njegovo okence.

Pogledal je v okence in skozi goveji mehur, ki je bil namesto stekla, je razločil črno roko za njim. Roka je spet potrkala.

Oče Paisij je odmeval oknico in zagledal pri modrem svitu bli-skov Jeremijo. Stal je brez o-glavnice, razoglav in veter je pu-lil in rval njegove lase in brado in pole halje.

"Kaj ti je?"

"Odhajam . . ." je zabučal, zli-vaje se z glasovi viharja, odgo-vor.

Oče Paisij se je vznemiril.

"Kam? Kaj govoriš, zavedi se! . . . Stopi k meni v celico, sto-pi!"

"Ne morem . . . me kličejo!"

"Kličejo? Kdo te kliče?"

"Glasovi . . . Čuj, koliko jih je! . . ."

Igumen se je prekrizal in se v strahu odmeval nazaj.

"Ne hodi nikamor!" je kri-knil. "Kdo pa bo branil samo-

stan?"

"Nisem več potreben! Sama Mati božja mi je velela, naj se oglasim pri njej . . ." Jeremija je zdajci padel na kolena in dvi-gnil kvišku obraz in roke: "Go-spod gre v slavi svoji! Glejte na Njega, glejte! . . ." je v blaženi vzhicenosti zakričal in skočil na noge: "Hozana, hozana!" Odtr-gal je vejico in, mahaje z njo, tekkel s krikom v temo in zbrojo noči.

Nastalo je jasno in tiho ju-tro.

Ne da bi bil vso noč zatislil, oči, je igumen, komaj da se je zasvitalo, razposlal ljudi iskat Jeremijo, toda ni ga bilo ne v ce-lici ne na obzidju; tudi na njego-vem priljubljenem mestu, na vr-

tu pri kamnih, ga ni bilo.

Našli so ga v cerkvi; ležal je razprostrt pred ikono božje Ma-tere in jasen, srečen nasmeš mu je strnil na mrtvem obrazu.

Ali se je bil Jeremija v posled-njem boju, ko je z objemom str-l kosti in železni oklep sovražnika, pretegnil ali je iz kakega druge-ga vzroka ugasnil kakor sveča na sapi — Bog ve!

Vse, kar je bilo živega v samo-stanu in kar se je moglo še kako držati na nogah, se je šlo na pogreb Jeremije.

Cerkev ni mogla sprejeti vseh molivcev in trg pred njo je bil prenapolnjen naroda.

Veliko mašo je opravljal sam igumen z vsemi hieromonahi in hierodiakoni. Na koncu je šel

Italijanski kralj in kraljica se vračata z obiske pri pa-pežu Piju XII.

v plašču na leco in hotel nekaj povedati, toda namesto tega je zaihtel in solze so se mu ulile iz oči.

Nastopil je oče Mark.

"Bratje!" je zaklical in njego-vo kozavo lice je postalo prekra-sno in navdušeno. "Koga mi po-kopavamo? Junaka ruskega, na-šo nado pokopavamo. Najprej smo pokopali mlajše junake, zdaj gledamo starejšega, ležečega v krsti. Ne godrnjajte, ne vdajaj-te se obupu, kajti nedoumne so-dbe Gospodove in končne volje Njegove mi ne poznamo! More-mo samo hvalično vzklikniti v poniznosti: 'Ti si nam ga dal, Gospod, v dneh izkušnje, Ti si nam ga tudi vzel!' Ali nam ni Go-spod rajnkih za velik zgled po-slal v ta samostan? Spominjaj-te se, kako složno so se držali o-ni vsi — in sovražniki so se ka-kor dim razpršili pred njihovi-mi očmi! Oni — to je zemlja svetoruska naša. In ni je na sve-

tu sile, ki bi se ji protivila dar smo mi vsi složni in se ni, in ni je na svetu slati-nje, ako smo razdeljeni in drobljeni!

Pomnite pa zgled junak-ših: stojte trdno in složno, te od sebe strah in dvome.

In da vam ta krsta ne obup, temveč v radost: G-nas je to noč obiskal v navi-viharju, videl je našo slavo, vendar je poklical k sebi najzanesljivejšega borca ga.

Blizu je potemtakem ca-tudi našim nadlogam! te, hrabro stojte za pri-svoje in rešeni boste vi in mi svetoruska zemlja. V je ona sedaj in v zasramo-toda ni končne smrti na temveč je večno življenje, vstal Kristus!

Dalje prihodnjič

'odpirajte slovenske tri

Žena vojvodje Windsor, bivša Američanka, nakupuje razne stvari, da jih pošlje angleškimi vojakom v strle-jarke.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskar-na vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-dite k nam in si izberite vzorec papirja in šk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

H. Henderson

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI